

Τετάρτη 28 του Φλεβάρη: 24ωρη πανεργατική απεργία

Απεργούμε* (* δεν αναπληρώνουμε) –
διαδηλώνουμε – δεν καταναλώνουμε!

Ο φόβος μάς χωρίζει,
η απεργία μας ενώνει!

*Το κράτος εν καιρώ πολέμου μάς θέλει
μικρούς ή μεγάλους ήρωες.
Εν καιρώ ειρήνης μάς προτιμά
μικρούς ή μεγάλους καρπαζοεισπράκτορες.
Ιάκωβος Καμπανέλης, Βίβα Ασπασία*

*Κανάγιες!
Το ψωμί της εξορίας με τρέφει.
Κώστας Καρυωτάκης, Κάθαρσις*

Από το 2008, 16 χρόνια οικονομικής κρίσης του συστήματος, 16 χρόνια βίαιης καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Η απόφαση των ιμπεριαλιστικών κέντρων εξουσίας να επενδύσουν στον πόλεμο, στην πολεμική βιομηχανία, στους πολεμικούς εξοπλισμούς για να υπερβούν την κρίση τους και να μοιράσουν ξανά τον κόσμο, φέρνει μαζικές δολοφονίες στην Παλαιστίνη αλλά και σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Η αποστολή φρεγάτας του ελληνικού κράτους στην Ερυθρά Θάλασσα υπηρετεί τους σχεδιασμούς αυτούς. Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και η βαρβαρότητα είναι η κρεατομηχανή για να συνεχιστεί η μεγιστοποίηση του κέρδους, αφήνοντας πίσω εκατομμύρια νεκρούς σε όλον τον πλανήτη και καταστρέφοντας ολοκληρωτικά τη φύση.

Τα τελευταία 5 χρόνια η ακροδεξιά κυβέρνηση της νέας δημοκρατίας μεθοδεύει την επιστροφή στο ποινικό κατασταλτικό πλαίσιο του μετεμφυλιακού κράτους, εξασφαλίζοντας συναίνεση με μια επιδοματική πολιτική «φιλανθρωπίας», σε συνθήκες κυριαρχίας της μαύρης αγοράς στην τροφή και την ενέργεια.

Η λεηλασία των εργασιακών δικαιωμάτων, η εγκληματοποίηση των εργατικών αγώνων και η φυλάκιση ακόμη και για πλημμέλημα με τον νέο ποινικό κώδικα, η επιδοτούμενη προπαγάνδα των μέσων μαζικής εξαπάτησης, διαμορφώνουν μια δυστοπία σιγής νεκροταφείου: φόβος και τρόμος, αποδοχή της ήττας των εξεγερτικών ταξικών και κοινωνικών αγώνων από το 2008 ως το 2012.

Επιβάλλεται έτσι η φτώχεια, η οικονομική εξαθλίωση που μαζί με την κυριαρχία της μαζικής κουλτούρας φέρνουν την ηθική εξαθλίωση, την επικράτηση μιας παρασιτικής εις βάρος του άλλου, λούμπεν νοοτροπίας.

Στους χώρους εργασίας, ο φόβος για την απόλυση, την ανεργία, αλλά και το μεροκάματο που δεν φτάνει ούτε για την επιβίωση εξωθούν στη σιωπή. Η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ επιβάλλει το δόγμα «νόμος και τάξη» για την ασυδοσία ντόπιων και ξένων αφεντικών με δολοφονικές επιθέσεις του κατασταλτικού μηχανισμού εις βάρος όσων βγαίνουν στους δρόμους, προχωρούν σε καταλήψεις, απεργούν, αντιστέκονται συλλογικά. Τα αφεντικά και το κράτος με το «διαίρει και βασίλευε» μεθοδεύουν συντεχνιακούς διαχωρισμούς στην εργατική τάξη, προωθούν ρατσιστικές, εθνικιστικές, σεξιστικές ιδεολογίες.

Συνεχίζονται:

- **οι εμπρησμοί των δασών** για τα καταστροφικά «αιολικά πάρκα» και η λεηλασία των δημόσιων χώρων, με την καταστροφή εκατοντάδων δέντρων και πλατειών, για να επιβληθεί το ξερίζωμα των κατοίκων και των συλλογικών αντιστάσεων από τις γειτονιές, να γίνει αλλαγή της χρήσης γης, για να παραδοθούν όλα στην πλήρη εμπορευματοποίηση.
- **οι μαζικές δολοφονίες μεταναστών**, ο βίαιος –με κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση– εγκλεισμός στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, συγκαλύπτεται η δολοφονία των 600 στην Πύλο, ενώ δολοφονούνται νέοι ρομά από τις συμμορίες του ποινικού κατασταλτικού μηχανισμού. Οι φυλακές γίνονται κολαστήρια...
- **η συγκάλυψη της δολοφονίας των 58 στα Τέμπη** με την αρχηγό του εισαγγελικού κατασταλτικού μηχανισμού να... συμβουλεύει τους συγγενείς των νεκρών να πηγαίνουν στην εκκλησία και να κοιτάνε μπροστά, παρέχοντας ασυλία στην Hellenic Train, θυγατρική της κρατικής Ferrovie Dello Stato Italiane, αλλά και στις κυβερνήσεις που την επιδοτούν με 50 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο και την απαλλάσσουν από οποιαδήποτε ευθύνη (κυβέρνηση νδ) είτε υπογράφουν την πώληση για 45 εκατομμύρια ευρώ (κυβέρνηση σύριζα).
- **η ιδιωτικοποίηση της υγείας** με χειρουργεία επί πληρωμή για τους έχοντες τη... δυνατότητα, για τους υπόλοιπους η αναμονή στη λίστα. Επανέρχεται το δουλεμπόριο των καθαριστριών από εργολαβικές εταιρείες, κι ας έχει το διπλάσιο κόστος για τα νοσοκομεία. Συντελείται η πλήρης διάλυση του ΕΣΥ, παρά τους χιλιάδες νεκρούς από την πανδημία, άλλες νόσους και τα εμβόλια που επέφεραν τον θάνατο ή την αναπηρία.

Η μεθόδευση για την καπιταλιστική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση με το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων φανερώνει ότι η «νομιμότητα» συγκροτείται για πολλοστή φορά –όπως και με τα «μνημόνια»– με την παραβίαση του «καταστατικού χάρτη», του «Συντάγματος». Έτσι επιβάλλεται αφενός η κερδοφορία των funds και των αφεντικών των ιδιωτικών σχολείων που ανοίγουν business με το «διεθνές απολυτήριο» («International Baccalaureate»), καθώς για τους αποφοίτους αυτών των σχολείων δεν θα υπάρχει καν ελάχιστη βάση εισαγωγής για την εγγραφή στα ιδιωτικά ιδρύματα, αφετέρου η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ επιχειρεί να ικανοποιήσει την πελατειακή της βάση: τη μεσαία τάξη που θα αγοράζει πτυχίο και επαγγελματική πιστοποίηση για την αναπαραγωγή της –χωρίς να χρειάζεται να στείλει τα τέκνα της στην Κύπρο. Αλλά και για να επιβάλει δίδακτρα και στα προπτυχιακά μαθήματα –όπως τώρα προβλέπει το νομοσχέδιο για τους ξένους φοιτητές–, αλλά και το κλείσιμο των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Η εμπορευματοποίηση των ΑΕΙ συνίσταται στις μπίζνες με τις ήδη υπάρχουσες ανά πανεπιστήμιο «Μονάδες Μεταφοράς Τεχνολογίας και Καινοτομίας» και τις «Εταιρείες Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας», για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ξένων και ντόπιων αφεντικών. Ο ρόλος τους είναι η εμπορική εκμετάλλευση της «άυλης περιουσίας του πανεπιστημίου», ενώ τα ΑΕΙ θα μπορούν να ιδρύουν ή να συμμετέχουν σε εταιρείες τεχνοβλαστών [spin off] ή άλλες εταιρείες και να γίνονται μέτοχοι εταιρειών και επιπλέον να κάνουν μπίζνες με τα ιδιωτικά «πανεπιστήμια»...

Το νομοσχέδιο Πιερρακάκη προβλέπει την ίδρυση ιδιωτικών «πανεπιστημίων» ως Νομικών Προσώπων Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΝΠΠΕ), τα οποία ορίζονται ως «νομικά πρόσωπα ειδικού σκοπού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα», και ο πραγματικός σκοπός τους είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους διά των μέσων που χρησιμοποιούν οι ΜΚΟ: ξέπλυμα, κρατικές επιχορηγήσεις, διαπλοκή συμφερόντων.

Το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΝΠΠΕ χωρίζεται σε ΔΕΠ (Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό) και ΕΔΙΠ (Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό). Υποτίθεται ότι το 80% των μελών ΔΕΠ θα πρέπει να έχει διδακτορικό, όμως, όπως και σε κάθε εργασιακή γαλέρα, το ποιοι θα δηλώνονται ως διδάσκοντες και ποιοι θα διδάσκουν όντως, με απολύτως δεδομένη την απουσία ελέγχου (όπως συμβαίνει ήδη σε ολόκληρη την ιδιωτική εκπαίδευση), θα καθορίζεται από τις ορέξεις του αφεντικού. Οι συνθήκες εργασίας στα ιεκ και στα κολλέγια δείχνουν τον δρόμο και για τις εργασιακές συνθήκες γαλέρας εντός αυτών των ευαγών... ιδρυμάτων.

Η επαναφορά ομότιμων και αφυπηρητησάντων καθηγητών δίνει κρίσιμο ρόλο και άφθονο χρήμα σε όλους όσοι στελέχωσαν τον κρατικό μηχανισμό που τις τελευταίες δεκαετίες συντέλεσε, ώστε το πανεπιστήμιο να:

- υλοποιεί με απλήρωτους ή με άθλιες συμβάσεις εργασίας μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές έρευνες και προγράμματα της ευρωπαϊκής ένωσης, των πολυεθνικών και των ντόπιων αφεντικών, της πολεμικής βιομηχανίας
- στελεχώνει τον κυπατζίδικο κρατικό μηχανισμό προπαγάνδας από τα media, αλλά και εκπαιδεύει μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς για τη στελέχωση του κράτους και των εταιρειών με άτομα πρόθυμα να υλοποιήσουν τα «επιχειρηματικά συμφέροντα» και την αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας
- συγκροτεί έναν κρατικό μηχανισμό διευθυντών και προϊσταμένων που υλοποιούν την κυβερνητική πολιτική για την «αξιολόγηση», τον έλεγχο, την πειθάρχηση των εργαζομένων, αλλά και την ιδεολογική υποταγή στη «νομιμότητα»...

Παράλληλα, ορόσημο για την επιβολή ιδιωτικών όρων λειτουργίας στα ΑΕΙ, αποτελεί η μεθόδευση για την απόλυση –μετά από 19 χρόνια αλλεπάλληλων συμβάσεων ορισμένου χρόνου– του Δημήτρη Αντωνίου, διοικητικού υπαλλήλου στο ΕΚΠΑ. Ο συνάδελφος απολύεται εκδικητικά, επειδή συμμετείχε στην υλοποίηση της απόφασης του Σωματίου των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ, από κοινού με φοιτητικούς συλλόγους, για τον συμβολικό αποκλεισμό του κτιρίου στο οποίο στεγάζεται το ΚΛΕΙΔΙ (Κέντρο Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου) του ΕΚΠΑ. Η Πρωτοβουλία εργαζομένων και ανέργων στην ιδιωτική εκπαίδευση, που συμμετείχε στην κινητοποίηση στις 12/2/2024, με όλες της τις δυνάμεις θα συμβάλει για να μην περάσει η απόλυση του συναδέλφου.

Στον χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης επιβάλλεται ταξικός φραγμός με την ελάχιστη βάση εισαγωγής αλλά και την τράπεζα θεμάτων (τα οποία κινούνται στο φάσμα της περίτεχνα φαινομενικά ακατάληπτης εκφώνησης και της απαντητικής φαιδρότητας), ενώ παραδίδεται η... συγγραφή των βιβλίων της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στις αλυσίδες φροντιστηρίων, αλλά και σε ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια και... «κέντρα μελέτης».

Στον χώρο της κρατικής εκπαίδευσης η ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ επαναφέρει τον επιθεωρητή και τον διευθυντή που επιχειρούν να επιβάλουν –καλοπληρωμένοι με επιπλέον επίδομα 300 ευρώ καθαρά– την «αξιολόγηση», δηλαδή την πειθάρχηση και την υποταγή στην πλήρη και οριστική αποδοχή του ρόλου του «εκπαιδευτικού λειτουργού»: γρανάζι ενός μηχανισμού ταξικών φραγμών και αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης επιβάλλονται συνθήκες γαλέρας με εκατοντάδες απολύσεις ή και παραιτήσεις εκπαιδευτικών, καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων, μη καταβολή δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, επιδομάτων και αποζημίωση αδείας, υπασφάλιση με αδήλωτες ώρες εργασίας, ακόμη και μη καταβολή του υποχρεωτικού κατώτατου ωρομισθίου. Ταυτόχρονα, το fund BC Partners μετά τον έλεγχο των Nova-Wind, του 50% των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών Alpha και Star, καθώς και του Petcity, προχώρησε στην εξαγορά με 250.000.000 ευρώ του Μητροπολιτικού κολλεγίου και του ΙΕΚ Ακμή, ενώ το αμερικανικό fund CVC Capital partners των ιδιωτικών νοσοκομείων Υγεία, Metropolitan, Μητέρα, Λητώ και Creta Interclinic, καθώς και του δικτύου «πρωτοβάθμιων υπηρεσιών φροντίδας υγείας» Healthspot και Alpha Lab, μετά την εκποίηση του 10% της ΔΕΗ και της Εθνικής Ασφαλιστικής από την ακροδεξιά κυβέρνηση της νδ αλλά και την εξαγορά της Vivartia (Everest, Goody's, Δέλτα, Μπάρμπα Στάθης, Χρυσή Ζύμη), καθώς και του 26% της skroutz, ανακοινώνει την ίδρυση ιατρικής σχολής με την Lamda του Λάτση στο Ελληνικό –η 25χρονη κόρη του πρωθυπουργού ήταν η υπεύθυνη επενδύσεων του fund μέχρι λίγες μέρες πριν την ανακοίνωση αυτή...

Στον χώρο των ιδιωτικών σχολείων δεν υπάρχει καμία κινητοποίηση για εκατοντάδες απολύσεις, για φρονηματικές διώξεις ακόμη και μετά από 25 χρόνια εργασίας... Στα φροντιστήρια και στα κέντρα ξένων γλωσσών η παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων γίνεται ο κανόνας, καθώς οι ατομικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου κλείνουν το στόμα των εργαζομένων, ενώ ο φόβος για τις μαύρες λίστες φέρνει την αποδοχή της εξατομίκευσης και τον εγκλωβισμό στην... επιστημοσύνη. Μόνο η θύμηση των αγώνων που μπορεί να φυτρώσουν ξανά αποτελεί ακόμη αντίπαλο δέος...

Εδώ και χρόνια φτιάχνεται μια νέα «νομιμότητα»: απαγορεύεται η δράση από τα κάτω, η κινητοποίηση στον δημόσιο χώρο. Χρόνια τώρα η απάντηση δίνεται και θα δίνεται στον δρόμο του αγώνα. Τα δικαιώματα υπάρχουν στα χαρτιά, ως ευχολόγιο, ως διακήρυξη, ως άλλοθι για ένα «δημοκρατικό πολίτευμα».

Το κράτος και το κεφάλαιο έχουν το μονοπώλιο της βίας: όταν οι εργάτες δολοφονούνται στα εργασιακά κάτεργα, το κράτος μεριμνά για να μην ασκηθεί δίωξη στα αφεντικά. Για να συνεχιστεί ακωλύτως η παραγωγική διαδικασία, διαθέτει όλο τον κατασταλακτικό μηχανισμό του στην προστασία των αφεντικών. Όταν τα αφεντικά προσβάλλουν, παρενοχλούν, κακοποιούν, βιάζουν, το κράτος είναι εκεί για να μην ασκηθεί δίωξη, για να συνεχιστεί η κανονικότητα της λεηλασίας της ζωής μας.

Την Τετάρτη στις 28 του Φλεβάρη, έναν χρόνο μετά τις δολοφονίες στα Τέμπη, η 24ωρη πανεργατική απεργία αποτελεί για όλες τις εργαζόμενες και τους εργαζομένους, για όλες τις άνεργες και τους άνεργους μια κρίσιμη ημερομηνία για να συναντηθούμε στους δρόμους του αγώνα. Μπορεί να αποτελέσει μια νέα αφετηρία, για να συζητήσουμε τα προβλήματα σε κάθε χώρο δουλειάς, για να γνωρίσουμε τη δύναμη της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης και να απεργήσουμε, για να ανατρέψουμε την αντικοινωνική αντεργατική πολιτική της ακροδεξιάς κυβέρνησης που εγκληματοποιεί τους κοινωνικούς και εργατικούς αγώνες.

Η απεργία νοηματοδοτείται από τους ίδιους τους εργαζομένους και θα πάρει υπόσταση με την καθολική συμμετοχή, τη μαζική διαδήλωση και τις απεργιακές παρεμβάσεις με πρόταγμα την ταξική αλληλεγγύη. Σε αυτήν τη βαρβαρότητα τίποτε δεν μπορεί να έρθει από πάνω. Ούτε από τις κάλπες των ψευδαισθήσεων ούτε από περσόνες και μηχανισμούς ούτε με φενακισμένες κοινότοπες διακηρύξεις, ξύλινες καταγγελίες και την ιδεολογική αποδοχή της «νομιμότητας»: το φαίνεσθαι, η εικόνα, το θέαμα συγκροτεί το φαντασιακό του «νόμιμου», εντός της διαχείρισης του συστήματος, «αντιπολιτευτικού αγώνα»...

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, χρειάζεται εργαζόμενες/οι, άνεργες/οι να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας με σωματεία βάσης και ακηδεμόνευτες εργατικές και κοινωνικές συλλογικότητες. Γι' αυτό η συμμετοχή στην 24ωρη απεργία στις 28 του Φλεβάρη αλλά και στις απεργιακές κινητοποιήσεις έχει ιδιαίτερη σημασία για τη συνέχιση του αγώνα, για να μη γυρίσουμε 25 χρόνια πίσω, που η λέξη απεργία στην ιδιωτική εκπαίδευση είχε χαθεί στο πέρασμα των χρόνων. Γι' αυτό η αναζήτηση του δρόμου του ακηδεμόνευτου αγώνα αποτελεί την προοπτική για τη δημιουργία ενός σωματείου βάσης κλαδικού πανελλαδικού για τις/τους εργαζόμενες/ους και τις/τους άνεργες/ους στην ιδιωτική εκπαίδευση χωρίς διαχωρισμούς στη μορφή εργασίας, σε ντόπιους και ξένους, χωρίς έμφυλα στερεότυπα...

Απεργία σημαίνει πως είμαστε πάντα εκεί όπου οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι κάθε κλάδου αποφασίζουν να έρθουν σε ρήξη με τα αφεντικά και την κυβερνητική πολιτική που εγκληματοποιεί τους ταξικούς και εργατικούς αγώνες.

Συζητάμε, συνδιαμορφώνουμε τις δράσεις –χωρίς παράγοντες και μηχανισμούς, επιβάλλουμε στα αφεντικά τη δική μας νομιμότητα: το δίκιο του αγώνα!

Στην πράξη διαβαίνουμε το μονοπάτι της ταξικής αλληλεγγύης και της συλλογικής αντίστασης με πρωτοβουλίες σε κάθε χώρο δουλειάς ενάντια στην κρατική και εργοδοτική τρομοκρατία, στη φτώχεια και τον πόλεμο.

Τετάρτη 28 του Φλεβάρη: 24ωρη πανεργατική απεργία

Προσυγκέντρωση: 11.00, Αιόλου και Σταδίου

**Για μια ζωή με αξιοπρέπεια:
Αντίσταση Αυτοοργάνωση Ταξική αλληλεγγύη**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ

στην ιδιωτική εκπαίδευση

organidekp@riseup.net www.organidekp.wordpress.com

Συνέλευση: κάθε 2η Κυριακή του μήνα στις 7.00 μ.μ. στον χώρο των σωματείων βάσης (Ο. Σκυλίτση 10, Αθήνα)
Άνοιγμα γραφείων: κάθε Τετάρτη της 4ης εβδομάδας του μήνα, 10.30 π.μ. - 12.30 μ.μ.